విచిత్ర స్థితి

పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

వాళ్ళు ఇద్దరూ చాలా సేపట్నుంచీ గొడవ పడుతున్నారు గొడవ పడటమంటే మరేంకాదు, ఒకడు గొడవపెడుతున్నాడు రెండవవాడు ఆ గొడవనంతా భరిస్తున్నాడు, మూగవాడిలాగా, ఎంతో సహనంతో మొదటివాడు యువకుడు బలంగా లావుగా ఎత్తుగా వున్నాడు చింపిరి జుట్టు ఎర్రగా అగ్నిగోళాల్లాగా వున్న కన్నులు గట్టిగా అరుస్తున్నాడు ఆవేశంతో 'ఆర్యూ' చేస్తున్నాడు బూతులు తిట్టుతున్నాడు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాడు. వూర్కున్నకొద్దీ పేట్రేగి పోతూ?? రెండవ అతను ముసలివాడు వార్ధక్యం మీదికి వచ్చింది చంపలు లోతుకు పోయినయ్ కళ్ళు గుంటలు పడినయ్ కండలు కరిగిపోయి చర్మం ఎముకల మీద– జారి వ్రేలాడుతున్నది కాయకష్టం చేసిన శరీరం గనుక ఠంకా అలా నడుస్తూ వుంది

ఎక్కడ ఏ పనిమీద వున్నా– చుట్టూ వున్న పరిసరాల్నీ, జరుగుతూవున్న సంఘటనల్నీ– అవసరం లేకపోయినా– గమనించటం నాలో మొదట్నుంచీ వున్న బలహీనత కనుకనే వాళ్ళు నా దృష్టిని ఆకర్షించారు

బెల్‌కొట్టి నరసింగరావుని పిలిచాను నర్సింగరావు మా హాస్పిటల్‌లో కాంపౌండరు

అతను రాగానే 'ఏమిటా న్యూసెన్స్?' అని అడిగాను– అంత దూరాన– హాస్పటల్ కాంపవుండులో గొడవపడుతూవున్న ఆ ఇద్దర్నీ చూపించి. చిరాకుగా

'ఏముంది సార్' వడ్ల గింజలో బియ్యపు గింజ' అన్నాడు అతను సమాధానంగా

'అంటే'

'వాళ్ళిద్దరూ తండ్రీ కొడుకులు' గత జన్మలో ఆగర్భ శత్రువులైవుంటారు'

'అయితే– ఇక్కడికి వచ్చి గొడవ పడట మెందుకూ??'

'అదంతే వాళ్ళకి వక వేళాపాళా లేదు ఒక చోటూ పాటూ కూడా వుండదు నరసయ్య చేసుకున్న కర్మ– అనుభవిస్తున్నాడు నర్సయ్య వైద్యాన్కి వచ్చాడు '

'నరసయ్యెవరు? నీకు తెలుసా?'

'అవునండి' ఆ ముసలతని పేరు నరసయ్య అతన్ది మా వూరే'' మా వూరు ఇక్కడికి నాలుగు మైళ్ళుంటుంది అందుకే మా వూరి జనాలు ఏ అవసరం వచ్చినా ఇక్కడికి వచ్చి పడతారు తెల్లవారగానే నరసయ్య మంచివాడు వకరి జోలి పట్టించుకోడు తనేమో తన పనిఏమో నరసయ్యకి చాలా కాలం పిల్లలులేరు పిల్లల కోసం భార్యని వెంటదీసుకుని ఎన్నో పుణ్యక్షేత్రాలు తిరిగాడు ఎందరో దేవుళ్ళకి భక్తితో మ్రొక్కాడు ఎన్నో పూజలూ వ్రతాలూ చేశాడు పిల్లలకోసం ఎంతో ఆరాటం తపనా పడ్డాడు చివరికి అతని కోరిక నెరవేరింది కొడుకు పుట్టాడు అతనికి చిన్న పేర్రాజని తండ్రి పేరు పెట్టుకుని అల్లారు ముద్దుగా పెంచుకున్నాడు ఆ యువకుడే ఆ పేర్రాజు'' ఈ పిదప కాలంలో తండ్రి పట్ల ఒక తనయుడు కృతఘ్నుడై ఏ రకంగా ప్రవర్తించవలసి వుంటుందో నేటి యువతరానికి ప్రాక్టికల్‌గా చేసి చూపించి వివరించటాన్కి శతవిధాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నాడు ఆ యువ కిశోరం ఇదీ వాళ్ల చరిత్ర అని నరసింగరావు విచారంగ తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు

అంతలో ఆ ఇద్దరి మద్య గలాటా పెద్దదయింది పేర్రాజు గట్టిగా అరుస్తున్నాడు. సడెన్‌గా పేర్రాజు నరసయ్యని చొక్కా పట్టుకున్నాడు ఆ పట్టు మెడ చుట్టూ బిగిసి నరసయ్య గిజగిజలాడుతున్నాడు వాళ్ల చుట్టూ నలుగురూ గుమిగూడారు అందరూ నిలబడ్డారేగాని, వాళ్లని విడిపించటాన్కి ఎవరూ ప్రయత్నం చేయటంలేదు 'ఏమిటిది??' అని అడిగేనాధుడే లేడు!

అందులో వకడు బలంవంతుడు

రెండవవాడు బలహీనుడు మొదటి వాడికి రెండవవాడు లోకువ ప్రతిఘటననే లేనందు వలన బలం గలవాడు తన ప్రతాపం చూపిస్తున్నాడు బలహీనుడు గిల గిలలాడుతూ వాడ్ని వదిలించుకొనటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు వాళ్ళ చుట్టూ జనం మూగిన జనం వినోదం చూస్తున్నారే గాని వాళ్ళని విడిపించటానికి ఏ ప్రయత్నం చేయటంలేదు సామాజికుల 'సివిక్ సెన్స్' ఏ లెవల్లో వుందో చెప్పకనే చెప్తున్నారు ఆ ప్రేక్షకులు మనకెందుకులే అన్న ధోరణి ఏ సంఘానికి సహించరాని రుగ్మత

నా గది కిటికీలోంచి– అంత దూరాన్న జరుగుతున్నదంతా నాకు కనపడుతూ వినపడుతూనే వున్నది. చూస్తూ చూస్తూ వూరికే వుండలేక పోయాను నా రూంలో నుండి బయటకు వచ్చి, వాళ్ళని విడదీసి, పేర్రాజుని హాస్పిటల్ కాంపవుండులో నుండి బయటకు పంపించాలని– నిర్ణయించుకున్నాను కుర్చీలోంచి లేచి కదలబోయాను

అంతలో అటుగా వక పోలీసు కాన్‌స్టేబుల్ వచ్చాడు లాఠీ వూపుకుంటూ

అతన్ని చూసి పేర్రాజు తగ్గాడు నరసయ్యని వదిలిపెట్టి హాస్పిటల్ ఏరియా నుండి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు మూగిన జనం చెదిరిపోయి ఎవరీ గొడవల్లో వాళ్ళు పడ్డారు నేనూ నా కర్తవ్య నిర్వహణలో నిమగ్నుడయ్యాను పది రోజుల తర్వాత వక రోజు– బజార్లో వస్తున్నాను స్కూటరు మీద నరసింగరావు ఎదురయి విష్ చేసి ఆపి ఏదో చెప్తున్నాడు స్ట్రీట్ లయిట్లు డిమ్‌గా వున్నాయి రాత్రి ఏడయింది వున్నట్టుండి నా వెనకాల నుండి అరుపులు వినపడ్డాయి ఏదో కలకలం

'దొంగ దొంగ' పట్టుకోండి' ఎవ అరుస్తున్నారు

రొజుతూ, రొప్పుతూ సన్నగా రివటలాగా వున్న వక మనిషి పరుగెత్తుతున్నాడు అతని వెనకాలే అరుస్తూ ఆయాసపడుతూ పురుంగా వున్న వక యువకుడు పడ్డాడు నల్గురూ పరుగెత్తుతున్న దొంగని పట్టుకున్నారు అతనికి దేహశుద్ధి జరిగింది ఆ దొంగని గట్టిగా పట్టుకుని– అతని చొక్కా జేబుల్ని వెతికి అందులోంచి రెండు పది రూపాయల నోట్లు తీసి నలుగురికీ చూపించాడు ఆ యువకుడు

'చూడండి సినిమాకని వచ్చాను బాగా రష్‌గా వుంది పిక్‌పాకెట్ చేసి పరుగు మొదలెట్టాడు'' అని వివరించి– వెనుదిరిగి తన దార్ని తాను పోయాడు జనంలో కల్సిపోయాడు క్షణాల్లోనే. వాళ్ళ ఇద్దర్నీ ఎక్కడో చూసినట్లునిపించింది ఆ గుంపు దగ్గరికి వెళ్ళిన నరసింగరావు, నేను ఇంకా అక్కడ్నే నిలబడి వుండటం గమనించి– తిరిగి, నా దగ్గకి వచ్చాడు

'డాక్టర్' వాళ్ళని గుర్తుపట్టారా?' అని అడిగాడు నన్ను

'లేదే ఎవరూ వాళ్ళు? ఎక్కడో చూసినట్లుందయ్యా' అన్నాను

'వాళ్ళేనండీ' రోజులు అట్లా వున్నయ్' దుష్టుడు సజ్జనుడ్ని 'దొంగా' అని ఎలుగెత్తి పిలుస్తున్నాడు దొంగ దొరలాగా నటించి గౌరవ మర్యాదల్నీ అధికారాన్నీ దోచుకుంటున్నాడు. దుర్మార్గుడు పెద్దమనిషిలాగా వేషాలు వేసి అతి సులువుగా

ఘోరమైన దుష్కృత్యాలని కొనసాగిస్తున్నాడు ప్రపంచం ఇట్లా మారిపోయింది ఇంక మనం బాగుపడేది ఎట్లాగండి?!' అన్నాడు నిర్వేదంగా

'నువ్వు ఏం చెప్తున్నావో నా కర్థం కావటంలేదు నరసింగరావ్!' అన్నాను

'నర్సయ్య ఇప్పుడు మన కళ్ళ ముందే దుర్మార్గానికి బలయ్యాడు సార్ నేను నరసయ్యని అడిగి అంతా తెల్సుకున్నాను కళ్ళ వెంట నీరు పెట్టుకున్నాడు అతని భార్యకి జబ్బుగా వుందట భార్యకి మందుల కోసమని ఇరవై రూపాయలు అప్పుజేసి మందులు కొనుక్కుని వెళ్లాలని వచ్చాడు నర్సయ్య కొడుకు ఈ వూరి బజార్లో కనపడి– డబ్బు కావాలని పీడించటం ప్రారంభించాడు. పేర్రాజు, చివర్కి జేబులో చెయ్యి పెట్టి బలవంతాన లాక్కోవటాన్కి ప్రయత్నించాడు అందుకని భయపడి పారిపోసాగా డు నర్సయ్య నరసయ్య వెనకే పడి 'దొంగ దొంగ' అని అరచి అల్లరిచేసి, నలుగుర్లోనూ అతనికి దేహశుద్ధి చేసి, అతని జేబుల్లోంచి డబ్బు వూడలాక్కుని, అంతలో దూరాన పోలీసు కనపడగా, ఏవో కల్లబొల్లి కబుర్లు చెప్తూ చల్లగా జారుకున్నాడు పేర్రాజు! విన్నారా సార్! ఇదీ ఇప్పుడు మన కళ్ళెదుట జరిగిన సంగతి' అని నిట్టూర్చాడు నరసింగరావు

'మరి ఆ నర్సయ్య ఏమంటాడు?' అన్నాను పళ్ళు కొరుకుతూ

'లబో దిబోమంటాడు ముసలామెకి మందులెలాగా? అని లబలబలాడాడు'.

"అంతేనా? పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వవచ్చు గదా! వాడికి శాస్తి చేయించవచ్చుగా!"

'వద్దు వద్దు– అని అడ్డం పడ్డాడు పోలీసుల్దాకా ఎందుకులే అంటాడు'

'పోలీసువాళ్ళు పేర్రాజుని బొక్కలో తోసి దుమ్ములు నలగ్గొడ్తారు అది నర్సయ్య భరించలేడు నర్సయ్య భార్య సహించలేదు– చచ్చిపోతానని శోకాలు పెడ్తుంది కడుపు తీపి'కని పెంచిన ప్రేమ బంధం! త్రోసిరాజనలేని అనుబంధం '

నిజమే కాదని ఎవరూ అనరయ్యా కాని ఆ దుర్మార్గుడు పేర్రాజుకి ఏదీ ఆ గ్రహింపు? దీనికి అంతు ఎక్కడ? పేర్రాజుకి పెళ్ళి కాలేదా?' బాధ్యత లేదా?'

'అన్నీ అయినయ్ ఇద్దరు పిల్లలు' కూడా ఇల్లాలు మంచిది వాళ్ళనీ రాచి రంపాన పెడ్తాడు డబ్బు కావాలి ఎంత సేపూ జేబులో రూపాయుంటే వూళ్ళో కాల్నిలవదు అది ఖర్చు పెట్టేదాకా మనసు నిలకడగా వుండదు సంసారాన్నీ తల్లిదండ్రుల బరువు బాధ్యతల్నీ నెత్తికెత్తుకుని కుటుంబం గౌరవ ప్రతిష్ఠల్ని కాపావలసిన తరుణ వయస్సు పేర్రాజుది. కాని పేర్రాజు 'అట్లా' తయారయ్యాడు. అది నర్సయ్యకి దిగులు...'

ఇంతకీ నర్సయ్య ఏం చేస్తానంటాడు? ఇదంతా అతన్కి ఆనందంగానే వుందా?'

'ప్చ్! దుఃఖిస్తాడు! వాడి పాపాన వాడ్నే పోనీ– అంటాడు ఆ చీటీ తీసుకుని మందుల షాపులో మందులు కొనిపెట్టి ఇచ్చి వచ్చాను. నర్సయ్య భార్య మంచం దిగటం లేదట! పాపం'

కొన్ని కొన్ని విషయాలు గమనిస్తూ వుంటే చాలా దారుణంగా అన్పిస్తాయ్, నర్సింగరావ్'– నిర్వేదంగా అన్నాను

'అవున్సార్' నర్సింగరావు గొంతు బరువుగా మూల్గింది

ఈ జీవుడి తాపత్రయం అటువంటిది బిడ్డలు బిడ్డలు అంటాడు నేనూ నాదీ– అనుకుని కన్న సంతానం కోసం నానా తాపత్రయాలూ పడతాడు ఆ స్వార్థంలో ఎన్నో పాట్లు పడతాడు ఆ బిడ్డ దారి తప్పి దుర్మార్గుడుగా తయారయితే దిక్కు తోచక అల్లాడుతాడు కర్మ పరిపాకం షట్టి పల్లార్చుగా దిక్కుతోచక గిజ గిజలాడుతాడు– ఆ విదంగా

న్యాయపీఠం

బి.బి.రావు. ఎమ్.ఏ.ఎల్ఎల్.బి.

బీహారు రాష్ట్రంలో గయ దగ్గర ఆర్వాల్ గ్రామం ఉంది 1986 ఏప్రిల్ 19వ తేదీన ఆర్వాల్‌లో 700 వరకు పేద రైతులు సమావేశం జరుపుకుంటున్నారు అక్కడికి పోలీసు బలగంతో పోలీసు సూపరింటిండెంట్ వచ్చి వారిని చుట్టుముట్టి ఫైరింగ్ చేశారు పోలీస్ ఫైరింగ్‌లో చాలామందికి గాయాలు తగిలాయి 21 మంది మరణించారు ఒక కాలువ

పోలీసు కాల్పుల్లో మరణించిన వారికి నష్ట పరిహారం

ఒడ్డున ఉన్న భూమి కోసం దనవంతులైన భూస్వాములకు, పేద రైతులకు మధ్య ఈ తగవు ప్రారంభమైనది పోలీసు కాల్పుల్లో మరణించిన వారికి, గాయాలు తగిలిన వారికి, న్యాయమైన నష్ట పరిహారం మంజూరు చేయవలినని ప్రజా హక్కుల సంఘం సుప్రీమ్‌కోర్టులో రిట్ పిటిషన్ వేశారు ఈ లోపల పాట్నా హైకోర్టులో కూడా రిట్ పిటిషన్ వేశారు ప్రభుత్వం రెవెన్యూ బోర్డు మెంబర్ చేత దర్యాప్తు జరిపించింది, ఈ సంఘటనపై రాష్ట్రంలో చాలా ప్రచారం జరిగింది ఈ వ్యవహారమంతా హైకోర్టులో విచారణ జరగడం న్యాయమని సుప్రీమ్ కోర్టు నిర్ణయించారు కాని నష్ట పరిహారం గురించి సుప్రీమ్ కోర్టువారు విచారణ చేశారు ప్రభుత్వం మరణించిన వారికి పదివేల రూపాయల చొప్పున 21 మందికి నష్ట పరిహారం మంజూరు చేశారు ఈ నష్ట పరిహారం న్యాయంగా లేదని సుప్రీమ్‌కోర్టు వారు అభిప్రాయపడ్డారు చనిపోయిన వారి కుటుంబాల వారికి ఇరవై వేల రూపాయల చొప్పున 21 మందికి నష్టపరిహారం చెల్లించాలని సుప్రీమ్ కోర్టువారు ఆదేశం జారీ చేశారు గాయాలు తగిలిన వారికి కూడా ఒక్కొక్కరికి ఐదు వేల రూపాయలు నష్టపరిహారం చెల్లించాలని సుప్రీమ్ కోర్టువారు 1987లో ఆదేశాలు జారీ చేశారు □

విచిత్ర నీతి

కన్న తల్లిదండ్రులే కనిపించే దైవాలు అంటుంది సంస్కృతి సంస్కారం కొరవడిన మనిషికి ఆదేమీ పట్టదు కేవలం స్వార్థంలో కళ్ళ పొరలు గ్రమ్మి, మనిషి మృగంలాగా ప్రవర్తిస్తే- ఆ కారణంగా తలెత్తిన సమస్యలకి పరిష్కారం లభించదు కాదనటానికి వీలులేదు అవుననుకుంటానికి అవకాశం వుండదు అదొక సుడిగుండం

సైన్సు సమాదానాలు చెప్పలేదు- కొన్ని ప్రశ్నలకి

విజ్ఞానం విశ్లేషణ చెయ్యలేదు- అన్ని విషయాలనీ

నరసయ్య పరిస్థితి నాక్కూడా సొల్యూషన్ దొరకని పజిల్‌లాగా అన్పించింది

పేర్రాజుని పిలిపించి కసిదీరా ఆ చెంపా, ఈ చెంపా వాయగొడదామనిపిస్తుంది 'కార్పణ్యంతో కళ్ళు మూసుకు పోయిన మూర్ఖ మానవుడా! కళ్ళు తెరువు జరాబారంతో ఇంత మనశ్శాంతి కోసం అల్లాడుతున్న నీ ముసలి తల్లిదండ్రుల మీద కనీసం కొంచెం కనికరం చూపించి, వక మనిషిలాగా ప్రవర్తించు. జన్మనిచ్చిన పెంచి పెద్ద చేసి నిన్ను ఇంత వాడ్ని చేసినందుకు ప్రతిఫలంగా కృతజ్ఞతని చూపించకపోతే పోనీ, కాని కృతఘ్నుడవై పగబట్టిన పాములాగా కాటు వెయ్యకు అటువంటి పని ఎంతో నీచమయినది. ఘోరమయినది పరమ చండాలమైనది. నిన్ను పాప కూపంలోకి పడ లాక్కునిపోయే ఇటువంటి పనులు నీకు తగవు' అని చెప్పాలనిపిస్తుంది. ఆ దుష్టుడికి

కాని-

నేనెవరు? పేర్రాజు ఎవరు? నరసయ్య ఎవరు?

నాకూ వాళ్ళకీ ఏమిటి సంబంధం? వాళ్ళ స్వంత విషయం ఇది నా ప్రమేయానికి ఆస్కారం ఏమిటి? వాళ్ళ స్వంత విషయాలలో జోక్యం చేసుకొంటానికి నాకేమి హక్కు వుంది?

ఈ ప్రశ్నలు నా మనస్సును నొక్కివేశాయి నా ప్రయత్నాన్ని అణగద్రొక్కాయి ఆ తర్వాత వకనాడు అర్ధరాత్రి వేళ నన్ను నిద్రలేపి కూర్చోపెట్టాడు నరసింగరావు

'డాక్టర్ అర్జంటుగా హాస్పిటల్‌కి రావాలి' అని నన్ను పిల్చుకుని వెళ్ళాడు 'కాజువాలిటీ'లో తల పగిలి నెత్తురు ముద్దలాగ వున్న నర్సయ్యని చూసి వులిక్కిపడ్డాను వెంటనే ఆపరేషన్ చేసి ట్రీట్‌మెంట్ ఇవ్వబట్టి బ్రతికి బయటపడ్డాడు నర్సయ్య

చూశారా డాక్టర్! ఎంత ఘోరమో!' నరసింగరావు విచారంగా అన్నాడు

అవును నర్సయ్యకి ఇంత పెద్ద గాయం ఎల్లా అయింది?' అని అడిగాను నేను

'తండ్రి మీద పేర్రాజుకి కోపం వచ్చి, కట్టె తీసుకుని వచ్చి బుర్ర బద్దలుగొట్టాడట హాస్పిటల్‌కి తీసుకు రావటం కాస్త ఆలస్యమయి వుంటే, ముసలాయన బ్రతికేవాడు కాదు

'ఇది చాలా అన్యాయం, నర్సింగరావ్' అన్నాను విచారంగా

'అవును ఇక వాడ్ని క్షమించటానికి వీలులేదు సార్ పోలీసు కేసు పెట్టాం ఇప్పుడు వాడు తప్పకుండా జైలుపాలవక తప్పదు ఈ విషయంలో మా వూళ్ళో వాళ్ళు చాలా పట్టుదలగా వున్నారు' అన్నాడు నర్సింగరావు

ప్రతి నేరానికీ తగిన శిక్ష పడవలసిందే అందులో ఇటువంటి నేరానికి మరీ కఠిన శిక్షపడటం న్యాయం

వారం రోజుల తర్వాత నర్సయ్య దగ్గర స్టేట్‌మెంట్ తీసుకోవటానికి మా హాస్పిటల్‌కి వచ్చాడు ఇన్స్‌పెక్టర్

'నర్సయ్యగారూ! మీరు భయపడవలసిన అవసరం లేదు జరిగింది జరిగినట్టుగా స్టేట్మెంట్ ఇవ్వండి' అని రాసుకున్నాడు రెండు చేతులు ఎత్తి నమస్కారం పెట్టి- నరసయ్య ఇలా స్టేట్మెంట్ ఇచ్చాడు, ఇన్స్‌పెక్టర్‌కి

'వృద్ధాప్యం వలన నాకు చూపు సరిగ్గా లేదు ఆ రోజు రాత్రి సరిగ్గా కనపడక తూలి పడ్డాను నా తల వెళ్ళి వక ఇనుపపెట్టెకు తగిలి బలంగా గాయమయింది ఇది కేవలం నా పొరపాటు నా కర్మ నాకు తగిలిన ఈ గాయానికి ఎవ్వరూ కర్తలు కారు' పచ్చి అబద్ధం!- ఈ విషయ తెలిసిన ఎవరయినా చెప్తారు

ఆ స్టేట్మెంట్‌ని చించి అవతల పారేసి, తెల్ల మొహం వేసుకుని ఇన్స్‌పెక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు ప్రత్యక్షంగా అంతా చూస్తూ వుండిన నర్సింగరావ్ కోపంతో పిచ్చెత్తినట్టు అయిపోయాడు

'నర్సయ్యా!' నీకు బుద్ధిలేదు ఇంత దారుణంగా అబద్ధం ఆడటానికి నీకు సిగ్గూ లేదు ఛీ ఛీ' అని అరిచాడు నరసింహారావు, నా ఎదుటే

నర్సయ్య చేతులెత్తి నర్సిగరావుకి నమస్కారం చేశాడు

'బాబూ! నాకు బుద్ధిలేదు మమకారం నన్ను సిగ్గు లేని వాడినిగానూ అబద్ధాలకోరుగాను చేసింది నేను చెప్పిందంతా అబద్ధమే నన్ను క్షమించండి' అని కళ్ళ వెంట నీరు పెట్టుకున్నాడు

సాధారణ తర్కానికీ, మామూలు జన జీవన రీతులకీ అందనటువంటి- ఒక అతి సహజ విచిత్ర జీవన నీతిని అవగాహన చేసుకొనటానికి నా మనస్సు ప్రయత్నిస్తూ వుంది. ఆ ప్రయత్నం ఇంకా సఫలీకృతం కాలేదు □